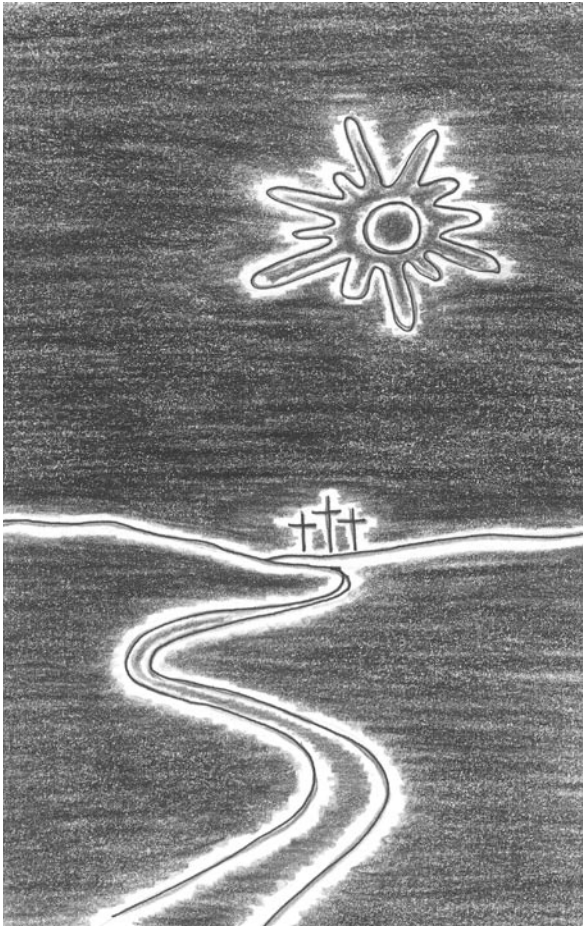

Мрак по пладне

„Боже Мой, Боже Мой, зашто си Ме оставил?“
(Мат. 27:46)

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС?

Матей 27-52

При нормални обстоятелства, по пладне е най-светлата част от деня. Но точно този петък, по обяд беше най-тъмно. Слънцето не пускаше лъчите си да падат върху Божия агнец, който носеше греховете ни на кръста. Небесното множество също не можеше да си позволи да наблюдава ужасната сцена на Голгота.

Когато се опитва да предаде преживяното там, авторът на откровение - Йоан, не успява да намери думи, за да обясни Божията любов. Той може само да каже: „Вижте каква любов е дал нам Отец, да се наречем Божи чада“ (1Йоан 3:1).

Фактът, че някой толкова специален, може да ни обича толкова, че да пожертва живота си за нас би трябвало да предизвика в нас чувство на искрена и безкрайна благодарност.

В песента си „Отиди в тъмнината на Голгота!“, Джеймс Монтгомъри ни дава бегла представа, за това, което е преживял Христос заради нас:

*Отиди в тъмнината на Гетсимания,
Ти, който чувстваш силата на изкушителя;
Виж борбата на твоя Спасител;
Преживей горчивия час с Него;
Не отвръщай поглед от Неговите страдания;
Научи се да се молиш от Исус Христос.
Виж Го, в съдебната зала,
Бит, вързан, поруган, обвинен;
Виж колко смирено понася всичко това;
Любовта към човека подкрепяше душата Му;
Не се боеше от страданията, срама и загубата;
Нека Христос те научи да носиш кръста.
Изкачи печалната планина - Голгота;
Там - в подножието на нозете Му,
Виж да се осъществява
най-голямото чудо на нашето време.
Чуй вика Му: „Свърши се!“
Научи се от Христос как се умира*

Тъмнина. Кулминацията в историята на спасението

ЧЕРНО НА БЯЛО

Мат. 27:45, 46

Викът на Исус на кръста не трябва да бъде разглеждан като плач на отчаянието, а като горещата молба на страдащия, който продължава да уповава на Божията закрила, все така сигурен в защитата. Този вик е директна препратка към първите думи на Псалом 22. Той представя сходните терзания, които преживяват приятел и враг, докато умират от мъчителна смърт. Тежестта на греховете на този свят, пълното идентифициране на Исус с грешниците, всичко това доведе до пълно откъсване от Неговия Баща.

Да бъдеш изоставен означава да бъдеш забравен, напуснат, изгубен. Бог не може извърши това с човека. Той е обещал, че никога няма да изостави праведните, да ги остави в ръцете на греха. (Пс. 37:25, 33; 9:10; Исая 41:17).

В Псалом 22-ри, заради ужасните неща, които преживява, псалмистът е убеден, че Бог го е изоставил. Все пак завършва триумфално, с обявяване на Божията вяроност (Пс.22:1; Мат.27:46). Можем да предположим, че Бог не е оставил и Своя Син в личен план, но според Пс.22:1, Исус бе сам в страданието. Викът от кръста означава „да изоставя4, „да се откъсна от нещо“. Бог обеща на Давид, че дори децата му да изоставят божествения закон, Той няма да наруши завета Си с Давидовото потомство (Пс.89:10-17).

Затова викът на кръста не означава нарушаване, прекъсване на връзката. Исус беше свършил това, за което беше дошъл - спасението на човечеството. Той живя на земята без грешно и сега, даваше живота Си „откуп за мнозина“ (Мат. 20:28).

**Викът на кръста не
означава нарушаване,
прекъсване на връзката**

КАК МИСЛИТЕ?

1. Разбрахме, че викът на Христос на кръста е знак на триумф, а не отчаяние. Какво можем да научим от това като християни? Какво влияние има то върху живота Ви? Как е свързано с Вашето лично спасение?
2. Има ли, според Вас, разлика между това да бъдеш оставен в ръцете на греха и оставен да страдаш сам? Кои са приликите между двете ?
3. Как можем и ние, подобно на Давид в Пс.22 да извървим целия път от чувството, че сме изоставени, до това, да се чувстваме победители?
4. Приемаме, че обещанията в Библията са верни и дават сигурност, че ще бъдем спасени от „ръцете на греха“. Как ще обясните, че сте попаднали в тези ръце, или падате всеки ден и как запазвате вярата си?
5. По какъв начин Исус бе изоставен на кръста? Помага ли Ви Неговото доверие, когато се чувствате сами и изоставени?

Всичко - заради мен, Всичко за Божия прослава!

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Мат. 27:42, 46; Марко 5:33; Лука 23:44

Всеки човек реагира по различен начин на последните моменти от живота на Христос - там, на кръста. Точно тази реакция, този отговор е границата, която ни разделя, независимо от нашето положение в живота - нашите пари, работа и социален статус. Свещеник, войник и крадец. Всички те се подигравиха на Исус, докато носеше кръста.

„Други е избавил, а пък Себе Си не може да избави! Той е Израилевият Цар! нека слезе сега от кръста, и ще повярваме в Него. Упова на Бога; нека Го избави сега, ако Му е угоден; понеже каза: Божий Син съм. (Мат. 27:42, 43).

Първосвещеник - той би трябвало да знае. Войник, който просто си вършеше работата. Крадец, отдавна бе изгубил всяка надежда. Ти се

**В този момент, пред
Исус имаше само два
възможни избора: да
спаси себе си, или
всички останали.**

сблъскаха с нещо различно, неочаквано. Само двама разбраха същността му.

Първосвещеникът проповядваше. Той учеше Еврейския народ. Той беше осветен и ръкоположен - точно както Аарон и синовете му по време на

изхода. Той беше посредник между хората и Бог. Той принасяше жертва на Бог, така се опрощавха греховете им. Първосвещеникът изучаваше Писанията. Той пророкуваше скорошното идване на Спасителя.

Той извика: „Спасява другите,... но не може да спаси себе си! ... Упова на Бога!“ (ст.42). Каква ирония - точно първосвещеникът, който вярваше в Бога, действаше като посредник, учеше народа и проповядваше, нямаше доверие в Бог. Той похули Същия Този Бог, за Когото пророкуваше.

Войникът просто си вършеше работата. Беше му заповядано да разпне този човек - Исус. Вероятно войникът Го беше виждал из града да проповядва, лекува, да дарява хората с любов. А може и да не е бил свидетел на нито едно събитие. Но тази сутрин, в петък, той вършеше това, което му бе заповядано. Той заби с пирон надписа „Юдейски цар“ над главата Му. Той чу подвикванията, обвиненията. Той чу също така и първосвещеника и Синедриона. Стана техен съюзник.

Дрехата на Исус беше красива, твърде красива, за да бъде разкъсана на парчета. Войниците хвърлиха жребий, за да решат кой да я вземе. Докато правеха това, Исус се застъпи за тях в молитва, „Отче, прости им, защото не знаят какво правят“ (Лука 23:34).

Този войник чу молитвата на Исус. Чу Исус да се обръща към една по-висша власт - по-силна от командира му, свещениците, управниците

и царя. Това го промени, животът му вече никога нямаше да бъде същия. По време на мрака и земетресението, той чу и последния вик на Исус: „ Отче в Твоите ръце предавам духа Си“ (ст.46).

След като стана свидетел на всичко, войникът можа само да възкликне: „Наистина моя беше Син на Бога.“ (Мат. 27:54).

Крадец, уловен в момента на престъплението, стоеше на кръста до Исус. От другата Му страна имаше още един крадец. Двама престъпника и един Спасител.

И двамата пригласяха на тълпата, обиждаха Исус. И двамата Го молеха да спаси и тях, и Себе Си. Но единият, Го погледна по-внимателно. Той чу всичко. Как би могъл да не го чуе? Той чу подигравките на тълпата и войниците. Чу и отговорът на Исус, или по-скоро, това, че Той не отговори нищо на своите мъчители. Той видя, че Исус не се защитаваше, дори не се притесняваше за достойнството Си. Той чу всяка дума, която Христос промълви на кръста в последните си часове. Чу всяка дума, която Исус отправи към Своя Баща.

Този крадец знаеше, че е грешник и заслужава наказанието, наложено му от съда. Той признаваше своите престъпления, но осъзнаваше, че Исус не беше извършил никакви престъпления. С един последен прилив на енергия, той се обърна към Исус: „Спомни си за мене, когато дойдеш в Царството Си.“ (Лука 23:42).

Исус висеше на кръста между двама разбойници. Разпъването бе предвидено като наказание за най-закоравелите престъпници, отхвърлени от тяхното собствено общество. Беше поставен по средата, защото Го смятаха за най-големия престъпник. Исай пророкува: „И към престъпници биде причислен“ (Исайя 53:12). В този момент, един човек, увиснал точно до Христос, най-после намери покой.

Значи Исус не направи нищо, за да се спаси? Съществуват редица стандартни отговори, които християните обичат да дават и те помагат на много хора. Да, Той можеше да слезе от кръста и да се спаси. Ако това бе станало, по целия Йерусалим, из цялата страна, по целия свят, сред неизброимите армии от ангели, щеше да настане всенародно веселие. Но Христос не се спаси, за да даде надежда на всеки грешник за прощение и помирение с Бога. В този момент, пред Исус имаше само две възможности: да спаси себе си, или всички останали. Исус избра да остане на кръста. Това показа на целия свят, че за да спаси другите, Той не може да спаси Себе Си. Подигравките, които Исус понесе през деня от тълпата, свещениците, войниците и двамата престъпника, в крайна сметка, се оказаха верни. . Неговата смърт на кръста Му даде сила да спаси мен, теб и целия свят.

КАК МИСЛИТЕ?

Какво разбирате за спасителната благодат на Исус Христос, от обещанието Му за вечен живот на разбойника в последния момент от живота му? Каква е връзката на този факт със събитията от последното време?

Изкуплението - осъществено!

СВИДЕТЕЛСТВО

Йоан 19:30

„Христос не предаде живота Си, преди да изпълни това, за което беше дошъл на Земята. С последния Си дъх, Той изрече: „Свърши се!“ (Йоан 19:30). Битката беше спечелена.“ 1

Когато Бог завърши сътворението, Той погледна създаденото и каза, че е твърде добро. Когато приключи изкупителния план, Той извика с висок глас: „Свърши се!“. Ако можехме да обхванем цялата същност и значение на свършеното от Христос, ние бихме се мотивирали за един живот, изпълнен с послушание и посвещение.

„Дори след началото на земната Си мисия, Спасителят, изморен от упорството и неблагодарността на хората, можеше да се откаже от жертвата на Голгота. В Гетсимания, чашата беше на път да прелее. Той можеше, ако поиска, да обърше кръвата пот от челото Си и да

Битката беше спечелена.

остави потъналата в грях човешка раса да загине в своето нечестие. Ако беше направил това, нямаше да има никаква възможност за спасение на

падналото човечество. Но когато Христос предаде живота Си, когато извика с последния Си дъх: „Свърши се!“, изпълнението на спасителния план беше вече гарантирано.“ 2

„Така смъртта на Христос - точно събитието, което разби окончателно надеждите на учениците, беше това, което подсигури надеждата им за вечни времена. Тя им донесе жестоко разочарование, но тя беше и кулминацията, най-голямото доказателство, че са имали истинска вяра. Събитието, което ги изпълни с мъка и страдание, даде надежда на всички Адамови потомци. То концентрира в себе си понататъшния живот и вечното щастие на всички верни на Бога през вековете.“ 3

КАК МИСЛИТЕ?

1. Защо Христос извика „Свърши се!“?
2. Как приемаме факта, че Христос изпълни мисията си?
3. Създателят обяви работата Си по сътворението като „твърде добра“. Как тогава би оценил по същата скала работата по спасението? „Добра“?, „Много добра“? „Превъзходна“? Обяснете защо!
4. Ако „добро“ и „свършено“ описват работата, извършена от Бог, как бихте оценили Вашата позиция по отношение на това, което Бог направи?

1. стр. 758.

2. „Великата борба“, стр. 348.

3. Пак там

В Мрака

ИМА КАК

Пс. 31:5

Когато бях дете, със семейството ми прекарвахме много от съботите в природата. Често пъти съм чувал израза „Природата разкрива Божия характер по най-добър начин!“. Но въпреки че харесвах природата, аз смятах, че дори в центъра на създадената от Бога красота, е напълно възможно да пропуснем красотата на Божия характер. Природата представя един от аспектите на Божия характер, но и тя носи последиците от греха.

Животът на Христос е изучаван често от християните. Радваме се с овчарите при раждането Му. Изследваме притчите Му. Знаем всичките блаженства, или поне някога сме ги помнили. Опитваме се да обичаме ближния си, както себе си и обръщаме другата буза. Стремим се да правим това, което Исус би направил на наше място. Но как бихме могли да бъдем като Исус в мрака на разпятото?

1. Разгледайте възможностите! В нашия живот може да има само една господстваща страст. Всички останали трябва да се подчиняват на нея. За Исус времето, прекарано в мрак, беше последното проявление на един живот, напълно подчинен на волята на Неговия Баща. Ние трябва да определим коя страст ще владее в нашия живот. Парите? Хората? Работата? Или волята на нашия Баща? Ако сега се колебаем, защо стоим непоколебими в тъмнината? Това, което правим в тъмнината, няма да се различава по нищо от живота, който ще живеем в светлината.

Незнайно защо, ние очакваме Християнския характер да се усъвършенства на добре тапицираните пейки и столове в църквата.

2. Запали огъня в себе си! Исус подхранваше в Себе Си страстта, силното привличане към Баща Си, като прекарваше повече време в Неговото присъствие, говореше с Него и Го слушаше. Точно като приятели, които щом спрат да си говорят губят връзката помежду си, така и ние ще загубим стремежа си към Бог, ако не го подхранваме чрез постоянен контакт с Него. Хората не се замислят дали трябва да се хранят. Християните не трябва да се двоумят дали да се молят и славят Бога.

3. Тренирайте мускулите си! За да сте достоен за Олимпийските игри не можете да тренирате само на стола си. Но незнайно защо, ние очакваме Християнския характер да се усъвършенства на добре тапицираните ни пейки и столове в църквата. Проблеми, трудности и изпитания са щангите във фитнес-салона на един християнин. Упражнявайте се упорито!

4. Имайте доверие на вашия Бог! В различни моменти, тъмнина обвинява живота на всеки от нас. В мрачните моменти трябва да се доверим на обещанията, направени от Бог, във време на светлина. Ако разчитате на Божиите думи, в светлите моменти, когато всичко изглежда прекрасно, защо да не го правите и когато настане мрак? Фактът, че не знаем какъв е божия план, не означава, че няма такъв. Не се променя и обещанието Му да завърши започнатото в живота ни. (Фил. 1:6).

КАК МИСЛИТЕ?

1. Какво означава „вряа във време на тъмнина“ във Вашия живот? Бъдете по-конкретни!
2. Какво означава „да се радваш в моменти на изпитания“? Вие правите ли това?

МОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА

Мат. 27:45, 46; Лука 23:44

Казано е, че най-тъмната част от нощта е точно преди изгрев. Когато Исус стоеше на кръста, Той беше в най-тъмния час от живота Си - чувстваше се изоставен от всички, които познаваше. Въпреки че учениците Му се бяха събрали около кръста, а Бог и ангелите гледаха от небето, на кръста с Исус нямаше никой, освен двамата престъпници. Исус умря, зазори се и беше възкресен. Това бе един нов ден не само за Исус, но и за небето и цялото човечество.

Разсъмването за Исус означаваше, че Той е умрял и е възкръснал. Това означаваше, че Той е постигнал целта си на Земята и Неговите трийсет и няколко години тук, не са били напразни. За небето, това разсъмване означаваше, че Божият план е проработил. Сатана е повален, а човечеството - спасено. За човечеството, новото утро означаваше, че най-после можем да се спасим от грешното си естество и вече имаме надежда за един по-добър живот на небето. Да, сякаш човечеството е изпаднало в кома.

Исус се моли за нас да се събудим.

Според запознати, хората, изпаднали в кома, чуват какво се говори около тях. Може би сте гледали някой филм, или самите Вие сте изпадали в такава ситуация, когато някой е в кома и хората около пациента продължават да му

говорят, надявайки се, че той ще чуе познат глас и ще се събуди. Докато сме в кома, Исус и цялото небесно войнство се моли за нас да се събудим. Колкото повече приближава момента на нашето събуждане, толкова по-мрачен става светът. Скоро ние ще чуем познатия глас на Исус, да ни моли да приемем Него и това, което е направил за нас. Не трябва да се притесняваме какво ще се случи след като се събудим. Исус вече е платил нашата сметка в болницата и ни е освободил от бремето на греха.

Когато излезем от състоянието на кома и за нас се разсъмне, ние ще сме по пътя към дома, към небето - там, където никога вече няма да настане мрак. Ще бъде точно както с пациента, който излиза от болницата и си отива в къщи - домът изглежда някак по-красив. Така и ние ще оценим много повече това, което Исус е направил за нас.

КАК МИСЛИТЕ?

1. Разкажете за случай в живота Ви, когато светлина се е появявала точно тогава, когато положението е ставало най-критично и Ви е показвала правилната посока!

2. Когато сте в духовна кома, кои гласове чувате? Какво казват те? Въпреки че не можете да изразите нещо, какъв отговор възниква в съзнанието Ви?

3. Като имаме предвид аналогията с комата, кой всъщност е изпаднал в кома? Дали това са подрастващите християни, страдащите християни, младите християни, или не-християните? Обяснете Вашата диагноза!

4. Да се придържаме към медицинския пример - Д-р Исус „прави ли всичко, което може“ и каква част от процеса на оздравяване зависи от нас и каква от лекуващия лекар?

Фарисеите от заведенията за бързо хранене

С ДВЕ ДУМИ

Мат. 27:27-31, 39-46

С ДВЕ ДУМИ

Навсякъде властва „културата на заведенията за бързо хранене“ - всичко да става по-бързо, да се намира по-наблизо, да е по-лесно. Ще се грижа за достойнството и удобството си на всякаква цена. Но от друга страна, като последователи на Христос, ние сме дарени с мощно видение. Кръстът ни предизвиква да гледаме далеч напред, в бъдещето - към една нова земя, изпълнена с благословения и Водач, който умря по унизителен и жесток начин. Да се откажем от себе си, означава да се отпадем на една повишена отговорност. Освободени от грижата за бързото удовлетворение, ние можем да поемем кръста, да Го последваме и да преминем лесно през „изленото ухо“.

А ЗАЩО НЕ?

- Направете проучване на историческите данни, свързани с Христовото разпъване! Разгледайте картините на няколко художника, пресъздаващи това събитие! Доближават ли се до Вашата представа, изградена на проучванията Ви?

- Погледете хронологично всичко, случило се на кръста - вкл. репликите на Христос, казани на кръста и реакцията на разбойника, фарисеите, войниците. Каква е връзката между двете страни (Христос и другите)? Какво в Исус накара войника и разбойника да повярват в божествения Му произход?

- Направете списък със задълженията, които мислите, че са имали Христовите ученици преди и след срещата с Исус! Направете и още един с отговорностите, които мислите, че са имали след като Той ги остави и отиде на небето! Дали отговорностите им постепенно се увеличаваха или намаляваха? Каква връзка можем да направим с нашия собствен християнски живот?

- Намерете място, в което може да останете в пълен мрак и в тиха молитва размишлявайте върху Христовата жертва!

- Вижте няколко реклами по телевизията и си отбележете какво обещават те и какво искат от своите клиенти! Напишете реклама за християнството!

- Помислете за решенията, които сте взели през последната седмица! За колко от действията Ви се наложи да обмисляте дълготрайните последствия?